

ČERVEN 2026

TAMTAM

ČASOPIS ŽÁKŮ ZŠ TGM FRÝDLANT NAD OSTRAVICÍ

TGM má TALENT

**Naše žákyně převzaly
bronzové ocenění DOFE**

**Skvělý úspěch dívek 6. ročníku
v okrskovém finále přehazované**

• Wolfram prověřil sílu i týmového ducha osmáků •

**• Rozhovory
s prvňáčky a pátáky**

**• Žákovský ples aneb
tancuje celá škola**

**• Interview s paní učitelkou
Darinou Milatovou**

Milí čtenáři,

další číslo našeho školního časopisu je tady a rozhodně je nabitě zajímavými články, rozhovory i zážitky z akcí, které jsme během posledních měsíců společně prožili.

Tentokrát se můžete těšit například na článek o tom, jak naše žákyně převzaly bronzové ocenění DOFE, nebo na reportáž ze skvělého úspěchu dívek 6. ročníku z TGM FnO v okrskovém finále přehazované. Nahlédneme také do světa talentů v článku TGM má talent a připomeneme si žákovský ples aneb tancuje celá škola, kde o zábavu rozhodně nebyla nouze. Osmáci si navíc vyzkoušeli svou sílu i týmového ducha během akce Wolfram.

Chybět samozřejmě nebudou ani vaše oblíbené rubriky – interview s paní učitelkou Darinou Milatovou nebo tradiční rozhovory s prvňáčky a pátáčky, které nás pokaždé pobaví i překvapí svými odpověďmi.

Velké poděkování patří všem dětem, které se na tvorbě časopisu podílejí. Bez jejich nápadů, článků, obrázků a ochoty pomáhat by náš časopis vůbec nemohl vzniknout. Moc si vážíme každého, kdo se zapojí a přiloží ruku k dílu.

Za vznikem školního časopisu stojí také skvělý tým učitelek, které se podílejí na jeho tvorbě.

Lenka Ševčíková má na starost vizuální a grafickou stránku časopisu a zároveň je naším mostem mezi 1. a 2. stupněm. Často přináší zajímavé náměty a inspiraci právě z 1. stupně. **Mirka Šustková** se věnuje především obsahové stránce, práci s dětmi na článcích a celkové koordinaci všech zapojených do tvorby časopisu včetně konečné realizace v tiskařství. **Katka Garbová** přispěla několika zajímavými články a **Iva Šlesingerová** vytvořila obálku časopisu, která každému novému číslu dodává jedinečnou podobu.

Přejeme vám pohodový závěr školního roku, co nejméně testů a co nejvíce důvodů k úsměvu. A pak už hurá na prázdniny! Ať jsou plné dobrodružství, smíchu, výletů, dlouhého spánku a hlavně bez ranního vstávání na první hodinu.

Krásné léto vám přeje redakce školního časopisu!

Lenka, Mirka, Katka a Iva 😊

TGM MÁ TALENT

Dne 29. ledna se ve frýdlantském kulturním domě uskutečnila talentová soutěž T. G. M. má talent, do níž se zapojili žáci prvního i druhého stupně. Celkem bylo k vidění 16 různorodých vystoupení. Akci inspirovanou pořadem Československo má talent moderovali deváťáci Natali Kociánová a Adam Vokál. Nechyběli diváci, učitelé ani porota složená ze zástupců obou stupňů.

Program byl pestrý - zazněl zpěv, hra na hudební nástroje, tanec, scénky i stand-up. Porota společně s diváky nakonec vybrala vítěze: **1. místo získali žáci 9. C s moderním tancem, 2. místo obsadila Anička Hlistová z 8. A a 3. místo patřilo Zuzaně Bakotové z 9. A, která zaujala procítěnou hrou na klavír.**

CO ŘÍKAJÍ VÍTĚZOVÉ?

Dne 29. 1. proběhla školní akce „TGM má talent“. Zúčastnil se celý druhý stupeň a celkový počet vystoupení bylo 15. Nejlepší pro nás bylo, že jsme se dokázali spojit. Jako třída jsme se semkli. Pocity před vystoupením byly smíšené. Nevěděli jsme, jak to dopadne a jestli všechno vyjde tak, jak má. Ve chvíli, když jsme vstoupili na pódium a začala hrát hudba, nervozita postupně opadla.

Nevěděli jsme, jestli se dostaneme do finále, natož jestli vyhrájeme, ale byli jsme velice hrdí, když vyhlásili naše jména do TOP 5. Hlasování bylo těsné, vyhráli jsme pouze o dva hlasy. Když jsme obdrželi 1. místo, byli jsme šťastní a vděční, že jsme do toho šli a nevzdali to.

Jako třída jsme začali trénovat v listopadu a malými krůčky jsme se posouvali dál. Vymysleli jsme další kroky, choreografie, postavení a kostýmy. Po dlouhých třech měsících nacvičování jsme byli připraveni předvést naše vystoupení před školou.

Ema Melárová a Ema Tomalíková, 9. C

Za každým úspěchem jsou hodiny práce, odvahy a víry, že to zvládnou.

TGM MÁ TALENT

Dne 29. ledna se v kulturním domě ve Frýdlantu nad Ostravicí konala školní akce s názvem **TGM má talent**. Celým programem nás provázeli Adam Vokál a Natálie Kociánová, kteří se postarali o příjemnou atmosféru.

Do soutěže se zapojilo celkem 16 vystoupení. Na pódiu se objevila různorodá čísla – od tance přes hudbu až po další zajímavé talenty. Každé vystoupení bylo jedinečné a bylo vidět, kolik šikovných žáků naše škola má.

Vystupující byli velmi nervózní, protože se na ně přišla podívat téměř celá škola. Přesto všichni podali skvělé výkony a bylo obdivuhodné, s jakou odvahou se postavili před publikum.

Výkony hodnotili nejen žáci, ale také odborná porota. Tu tvořili paní učitelka Ševčíková, pan učitel Šigut, paní učitelka Plucnarová, paní učitelka Kapošváry a paní učitelka Garbová.

I když byla všechna vystoupení úžasná, porota společně s diváky nakonec rozhodla o vítězích. První místo získala třída 9. C, která předvedla moderní taneční vystoupení. Na druhém místě se umístila Anna Hlístová z 8. A se svou ukázkou latinskoamerických tanců. Třetí místo obsadila Zuzana Bakotová z 9. A, která předvedla hru na klavír.

Celá akce se velmi vydařila a byla velkým zážitkem plným emocí, podpory a radosti.

Anna Hlístová, 8. A

Talent je dar. Odvaha ho ukázat je umění.

Lyžařský kurz 2026: Ski areál Bílá

V týdnu od 2. února do 6. února se žáci sedmých ročníků zúčastnili lyžařského kurzu na Bílé. Více než padesát žáků čekal týden plný sportu a zážitků.

Žáci byli rozděleni do čtyř družstev podle pokročilosti, nechyběla ani skupina snowboardistů. Počasí i podmínky na sjezdovkách byly velmi dobré. Ve čtvrtek proběhly závody, v nichž žáci předvedli své dovednosti. Součástí programu byl také bazén a závěrečná diskotéka.

Kurz se vydařil nejen po sportovní stránce, ale přispěl i k posílení třídních kolektivů a společným zážitkům.

Na lyžařský kurz jsme jeli 2. února a byli jsme ubytováni na Bílé. My, kteří jsme byli na lyžích, jsme byli velmi spokojeni s paní učitelkou Kapošváry. Hodně nás toho naučila, například carving, a také nás dobře připravila na závěrečné závody. My, kteří jsme byli na snowboardu, jsme byli také spokojeni s panem učitelem Eliášem. Dobře naučil i ty, kteří nikdy předtím nestáli na snowboardu. Zkušenějším zase ukázal, jak správně dělat obloučky. Počasí nám moc nepřálo, ale i tak jsme si lyžák užili. Všechny pády byly spíše zábavné – někdo se jel „podívat“, jestli rostou houby, někoho táhla kotva a někdo byl zase málo pozorný.

Nejvíce se nám líbilo volné lyžování a snowboardování, dlouhé odpolední klidy, večerní židličková a diskotéka.

Pokoje byly také v pohodě. Naopak některá jídla nám tolik nechutnala a některé večerní programy byly trochu nudnější. Moc nás nebavila ani prezentace o lyžích a snowboardech a také přecházení z chaty na sjezdovku a zpět bylo občas nepříjemné.

**Tereza Michalcová, Tereza Hlostová,
Dominika Škulavíková a Viktorie
Škulavíková, 7. A**

Bydleli jsme na Bílé. Ubytování mohlo být lepší, ale byli jsme spokojeni. Jídlo se dalo jíst, ale nebylo nic extra. Představoval jsem si ho lepší. Lyžařský kurz se mi líbil hlavně proto, že jsem tam byl s kamarády a byla tam zábava. Naučil jsem se snowboardovat. Podmínky pro snowboardování byly dobré a zkusil jsem si také jízdu po railu. Úraz se mi stal na sjezdovce, když jsem chtěl podruhé najet na rail. Bohužel jsem ho netrefil, zahranil se mi snowboard a poranil jsem si koleno. Musel jsem proto jet k doktorovi a vrátil jsem se až poslední den, abych si ještě alespoň na chvíli užil jízdy na snowboardu. Celkově to tam bylo dobré a jeli bychom znovu!

Matyáš Kiša a Christian Sečkář, 7. A

Na lyžáku se stalo hodně věcí a hodně se hrály společné aktivity. Byly zajímavé, protože vždycky jeden den vymýšlela aktivity různá družstva. Dobré hry byly třeba židličková, kahoot atd. Poslední večer nám učitelé uspořádali diskotéku a ta byla docela dlouhá. Na diskotéce dokonce tančili i učitelé. Poslední den byl ze všech nejzajímavější, protože jsme lyžovali dopoledne i odpoledne a pak ta slavná diskotéka. Večer byl taky zajímavý, protože kluci večer různě klepali po pokojích a běhali po chodbě. Dostali pak za to trest.

Emma Izvorská, 7. B

Jak jsme přijeli na lyžák, tak jsme museli udělat řadu od autobusu k chatě a mezi sebou jsme si předávali zavazadla a lyže. Dělali jsme si srandu, že ty obaly na lyže vypadaly jako kdyby v nich někdo byl. Potom jsme šli vybalit a zabrat si pokoje. Po pár hodinách jsme šli lyžovat. Další den se lyžovalo klasicky dvakrát a večer se hrály hry. Ve středu jsme lyžovali jen ráno a odpoledne byla změna, protože se šlo na bazén nebo na procházku. Po procházce k nám přišla paní učitelka a povídali jsme si a večer jsme se dívali na film. Ve čtvrtek večer byla diskotéka, na které se většina holek vyřvala, ale kluci nic nedělali. V pátek paní učitelce někdo vzal lyžák a měla jen dva levé, naštěstí se ta pravá nakonec našla.

Jana Štefková, 7. B

7.C

Na lyžáku se mi stalo dost dobrých i nepříjemných zážitků. V pondělí se moc věcí nestalo, protože to byl první den, ale záživné bylo, jak jsme čekali na bus asi půl hodiny v mrznoucím počasí. Taký jsem si uvědomil, jak těžké bylo chodit s lyžáky na nohou až k sjezdovce z chaty. V úterý si každý oddíl musel připravit aktivitu pro ostatní a upřímně náš oddíl číslo 3 to měl nejhorší, protože druhý oddíl nám ukradl hru židličkovanou. Ve středu to bylo normální, akorát místo odpoledního lyžování jsme měli procházku. Ve čtvrtek se konečně toho stalo hodně. Byl pořádán slalom v lyžování a já jsem se umístil na třetím místě. Na našem pokoji se nám ztratil koš, psali jsme test, který byl lehčí, než jsem si myslel a měli jsme diskotéku, kde dokonce tancovala učitelka na matiku. V pátek se podle mě nic zajímavého nestalo. Poměrně docela solidní lyžák, pokud zapomenou, co se dělo na našem pokoji. Samozřejmě že každý večer, když byla večerka a nikdo neměl mluvit, tak skoro všichni mluvili a někteří dokonce dělali hluk.

Adam Rožňák, 7. C

7.D

Nejvíce mě zaujal čtvrtek. Ve čtvrtek po testu jsme měli diskotéku, kterou jsem si naplno užila, protože jsme si mohli pouštět jakékoliv písničky. Moje kamarádka Anička to tam úplně rozjela. Koukala jsem, až mi málem oči z důlků vypadly. Kluci nechtěli tancovat ani zpívat, ale jak DJ pustil písničku „Já jsem gay, jsem gay, jsem teplej“, tak kluci začali zpívat strašně moc. Chtěla bych si to zopakovat.

Kristýna Gežová, 7. D

Za písničkou až do Ostravy

CHASIČKA soutěží ve zpěvu

Folklorní soubor **Chasička** se letos již tradičně opět zúčastnil soutěže zpěváků lidových písni Zpěváček 2026. Náš soubor reprezentovalo pět talentovaných dětí. V soutěžní kategorii od 10 let to byli **Natálka Tomášková, Jana Vaňková, Michal Tomášek a Anežka Eliášová**, v nesoutěžní kategorii dětí do 10 let pak **Anežka Vaňková**.

Soutěž proběhla 12.března na Lidové konzervatoři v Ostravě a v konkurenci pěvců mnoha souborů z regionu Lašska a Slezska si naši vedli výborně. Jednu píseň zpívaly děti s doprovodem klavíru v podání pana učitele Adama Šiguta, druhou pak samy „a capella“.

Z bezmála padesáti zpěváků vybírala odborná porota jen 20 dětí do dalšího kola soutěže. Za Chasičku si postup zajistil mezi chlapci suverénním výkonem **Michal Tomášek** a z menších dětí byla vybrána **Anežka Vaňková**. Tito dva slavníci si zazpívají 12.dubna v novém koncertním sále Ostravské univerzity již za doprovodu cimbálové muziky Vojtek. Držme jim palce.

Všem pěti odvážným zpěvákům i panu učiteli Šigutovi za klavírní doprovod patří poděkování za skvělou reprezentaci souboru, školy i města Frýdlantu n.O.

Mgr. Jana Vaňková

Do první třídy s pohádkou a z deváté s FCE certifikátem

Matyáš Hajdušek
úspěšně složil
Cambridge
zkoušku FCE

Jak velkou proměnou a množstvím vědomostí si žáci ve škole musí projít? Při zápise do první třídy vítají paní učitelky děti s pohádkou a v posledním ročníku nám žák s úsměvem ukazuje certifikát Cambridge zkoušky z anglického jazyka. To jsou ty světlé chvíle pro učitele, které jej motivují k této práci, i když jej někdy toto poslání stojí mnoho sil. Ale podpořit nadaného žáka a nasměrovat ho cestou k úspěchu je víc než povinností učitele.

V lednu tohoto roku se podařilo Matyáši Hajduškovi z 9. A složit Cambridge zkoušku v úrovni FCE. Zkouška byla rozdělena do dvou dnů a Matyáš prokázal vynikající znalosti v mluveném projevu, poslechu, čtení, práci s textem a v neposlední řadě psaní a kreativní psaní eseje. Pouze 3 bodu dělily jeho výsledek od dosažení CAE (C1) - velmi pokročilé úrovně, která se vyžaduje pro náročné akademické a pracovní pozice.

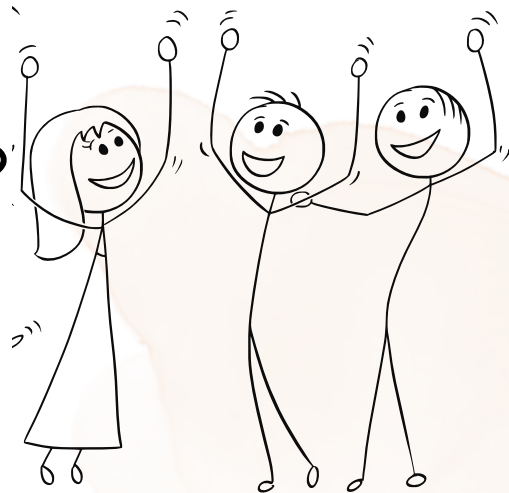
Matyáši, gratuluji a všichni žáci si pamatujte: „Kolik jazyků umíš, tolikrát jsi člověkem a všude jsi doma.“

Mgr. Monika Bliek

ŽÁKOVSKÝ PLES 2026

ANEB TANCUJE CELÁ ŠKOLA

V pondělí 16. března se kulturní centrum proměnilo v elegantní taneční sál plný slavnostně naladěných žáků. Konal se zde již druhý ročník žakovského plesu v rámci projektu Smím prosit?, který je určen pro žáky 8. ročníků.

Kromě naší školy se do akce zapojilo dalších pět škol – Komenského, Janovice, Kunčice pod Ondřejníkem, Čeladná a Ostravice. Celkem dorazilo téměř 170 žáků, kteří ve slavnostním oblečení vytvořili opravdu výjimečnou atmosféru.

Plesu předcházely workshopy etikety, během nichž se žáci učili základům společenského chování, správnému stolování i vhodnému oblékání. Získané zkušenosti pak mohli využít přímo během večera – a vedli si opravdu skvěle.

Součástí programu byl bar s občerstvením, tombola i oblíbený fotokoutek. Velkým zpestřením byly také taneční workshopy, kde si žáci pod vedením zkušených lektorů vyzkoušeli například walz nebo cha-chu.

Celý večer se nesl ve velmi příjemné a přátelské atmosféře. Tančilo se, smálo a bavilo od začátku až do konce. Pro mnohé to byl nezapomenutelný zážitek a krásně strávený večer s kamarády.

„Bylo to zábavné. Byla jsem překvapená, kolik nás tam bylo a že se všichni zapojili. Ze začátku to bylo trochu rozpačité, ale potom jsme se s holkami rozjely,“ hodnotila ples **Zuzka Pazderková z 8.A.**

Své dojmy přidal také **Radovan Běčák z 8.A:**

„Těšil jsem se, jak si to s kámoši užijeme a byla to opravdu pecka. Naučil jsem se některé tance a možná to zúročím v tanečních na střední škole. Jen tombola nás trochu zklamala, protože naše škola neměla štěstí.“

Kája Sýkorová z 8.B hodnotí ples jako:

„Super, byla jsem ráda, že jsem se vůbec mohla zúčastnit, protože jsem měla po operaci nohy, a i přes zdravotní problémy jsem si to užila.“

Matěj Polášek z 8.B dodává:

„Ples byl hodně povedený, skvělá atmosféra, všichni jsme se bavili a sedmáci se mají na co těšit!“

Velké poděkování patří organizátorům z MAS Frýdlantsko Beskydy, kteří se společně se zapojenými školami postarali o přípravu i financování celé akce.

Už teď se těšíme na další ročník!

VEČER, KDY SE Z OSMÁKŮ NA CHVÍLI
STALI DÁMY A PÁNOVÉ.

DOFE na naší škole:

rok 2025/2026 plný nových zkušeností a pomoci druhým

Co je Dofe?

Duke of Edinburgh's Award, zkráceně **DOFE**, je mezinárodní program pro mladé lidi ve věku od 14 do 24 let, který pomáhá rozvíjet osobní dovednosti, sportovní vytrvalost, dobrovolnictví a týmovou spolupráci. Program není soutěží, ale **výzvou pro každého**, kdo se chce posunout dál, poznat sám sebe a získat cenné zkušenosti, které se v běžné výuce jen tak nenajdou.

Také v letošním školním roce se naši žáci zapojili do programu DOFE – Mezinárodní ceny vévody z Edinburghu. Během několika měsíců na sobě pravidelně pracovali, rozvíjeli své schopnosti, sportovali, pomáhali ostatním a učili se vytrvalosti i zodpovědnosti. Letošní účastníci byli opravdu velmi aktivní. Někteří pomáhali ve školní družině, jiní v časopisu Sokolík a dvojice Jiří Motal a Šimon Gřunděl dokonce vytvořila takzvanou „rychlou rotu“ – pomoc učiteli v nouzi. Kdykoliv bylo potřeba něco zařídit, přinést nebo pomoci, byli připraveni zasáhnout.

Své zkušenosti popsali i samotní účastníci:

„V DOFE jsem se věnovala vaření, volejbalu a dobrovolnictví v družině. Nejvíce mě bavilo pečení, protože vždy byl zajímavý výsledek. Někdy to sice moc nevyšlo, ale každý pokus se počítá. Z pečení měl největší radost tatka, protože jsem většinu věcí dělala z tvarohu,“ uvedla s úsměvem **Kristýna Lančová z 8.C.**

Jiří Motal z 8.D dodal:

„Nejvíce mě bavilo pomáhat učitelkám a zdokonalování levé nohy ve fotbale.“

Vedoucí programu na škole, paní učitelka Eva Gřesová, ocenila především vytrvalost a ochotu žáků pomáhat druhým:

„Mám radost, že se žáci dokážou pravidelně věnovat svým aktivitám a nevzdají je po pár týdnech. Letos byli opravdu šikovní a bylo vidět, že do všeho dávají energii i nadšení.“

Program DOFE není jen o získání certifikátu. Učí mladé lidi samostatnosti, zodpovědnosti, spolupráci i tomu, že pravidelná práce na sobě má smysl. Jsme rádi, že se do něj naši žáci zapojují s takovým nadšením.

DOFE není soutěž, ve které vyhrávají jen ti nejlepší. Je to program pro mladé lidi, kteří chtějí na sobě pracovat, zkusit nové věci a pomáhat druhým. Každý si stanoví vlastní cíle a postupně je plní – ať už ve sportu, dovednostech nebo dobrovolnictví. Důležité není být dokonalý, ale vytrvat a udělat každý týden malý krok vpřed.

Při práci s dětmi v družince

Na podzim proběhla expedice v oblasti Malé Stolové:

Ráno v námraze byla
snídaně venku
před chatou...

Kde asi jsme?

Pekla Zuzanka Ševčíková

Kristýnka Lančová potěšila
rodinu bábovkou.

Dobrou večeři uvařila
Klárka Lípová

Naše žákyně převzaly bronzové ocenění DOFE

Osm žákyň z naší školy si v Ostravě slavnostně převzalo bronzový certifikát programu DOFE – Mezinárodní ceny vévody z Edinburghu. Ocenění získaly za svou vytrvalost, aktivitu a úspěšné splnění všech stanovených cílů.

Program DOFE podporuje mladé lidi v osobním rozvoji, dobrovolnictví, sportu i získávání nových dovedností. Účastníci musí během několika měsíců pravidelně pracovat na svých aktivitách, a proto je dokončení programu velkým úspěchem. Ne všichni totiž vydrží až do konce.

Slavnostní ceremonie se konala v Ostravě za účasti přibližně 200 žáků z celého kraje, převážně ze středních škol. Pro účastníky byl připraven pestrý dopolední program. Představily se zde organizace spolupracující s DOFE, například Český červený kříž, Záchranka, Mary's Meals, Moudrá síť nebo Ostravský parlament dětí a mládeže. Žáci si mohli vyzkoušet různé interaktivní aktivity a dozvědět se mnoho nových informací.

„Po slavnostním zahájení jsme prošly pár stanovišť, kde jsme se dozvěděly spoustu nových věcí. Například jsme měly názornou ukázkou, jak zavolat pomoc pomocí aplikace Záchranka. Potom nás čekala ceremonie. Nás osm statečných, které splnily DOFE, ocenili a předali nám brožurku a diplom,“ popsala své dojmy Eliška Karláková z 9.C.

Během oficiální části postupně přicházely na pódium jednotlivé školy a krátce byly představeny aktivity oceněných žáků. Celou akci zakončilo video s poselstvím prince Edwarda z britské královské rodiny, která program DOFE dlouhodobě podporuje. Program totiž založil princ Philip, manžel královny Alžběty II., a dnes funguje ve více než stovce zemí po celém světě.

Bronzový certifikát si převzaly:

9.A

- Sabina Peter
- Tereza Krkošková
- Tereza Foldynová
- Ellen Nováková
- Kristýna Gurecká
- Klára Pinková

9.C

- Eliška Střížová
- Eliška Karláková

Všem oceněným gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci školy.

Den zdraví plný pohybu a nových zkušeností

Prvním stanovištěm byla zumba, která začínala v 8:00. Naším úkolem bylo naučit se dva tance. Nejprve jsme tančili všichni společně a potom jsme se rozdělili zvlášť na holky a kluky. Nakonec se soutěžilo o nejlepšího tanečníka.

Bylo to super. Sestava byla zajímavá, chytlavá a všechny bavila. Z naší třídy vyhrál mezi kluky Gabriel a mezi holkami Natálie.

Druhým stanovištěm byla opičí dráha. Byly tam různé lehké i těžší překážky, které jsme museli překonat. Například šplhání po tyči, zhoupnutí na laně, hod basketbalovým míčem na koš nebo skluzavka z laviček. Všichni překážky zvládli a soutěžilo se na čas. Každý se snažil podat co nejlepší výkon, protože vítězové mohli získat sladkou odměnu a zdravou svačinu v podobě směsi oříšků.

Třetím stanovištěm byla třída 8. C, kde jsme sledovali seriál „Jak se dožít stovky“. Po zhlédnutí jsme vyplňovali pracovní list.

Posledním stanovištěm byla první pomoc. Vešli jsme do tělocvičny, kde na nás čekala další tři stanoviště. První bylo zaměřené na inhalátory a dýchací nemoci. Druhé se týkalo krvácení a správného ošetření zraněného člověka. Třetí a poslední stanoviště bylo o poskytování první pomoci. Dozvěděli jsme se mnoho důležitých informací, které mohou pomoci zachránit člověka. Mohli jsme si vše vyzkoušet i na figuríně. Na konci jsme dostali tašku s drobnými dárky.

Den zdraví se nám všem moc líbil. Dozvěděli jsme se spoustu nových informací a rozšířili si své dovednosti.

Karolína Šimčáková a Kristýna Lančová, 8. C

DEN ZEMĚ NA NAŠÍ ŠKOLE

Letošní Den Země strávili žáci druhého stupně aktivně, poznáváním i zážitkovou výukou v různých částech regionu. Každý ročník měl připravený vlastní program zaměřený na přírodu, ekologii, poznávání krajiny i fungování společnosti.

OD METEORITŮ AŽ K ZVÍŘATŮM

Šestáci vyrazili vlakem do Frýdku-Místku, kde navštívili Muzeum Beskyd, Muzeum meteoritů a také faunapark. Během programu si rozšířili své znalosti o přírodě, historii i vesmíru a zároveň si užili společný den mimo školní lavice.

KAM PUTUJE ODPAD A ŠPINAVÁ VODA?

Sedmé ročníky absolvovaly pěší přesun do Frýdlantu nad Ostravicí, kde navštívily čistírnu odpadních vod a společnost AVE.

Žáci se dozvěděli více o zpracování odpadu, ochraně životního prostředí i důležitosti odpovědného přístupu k přírodě.

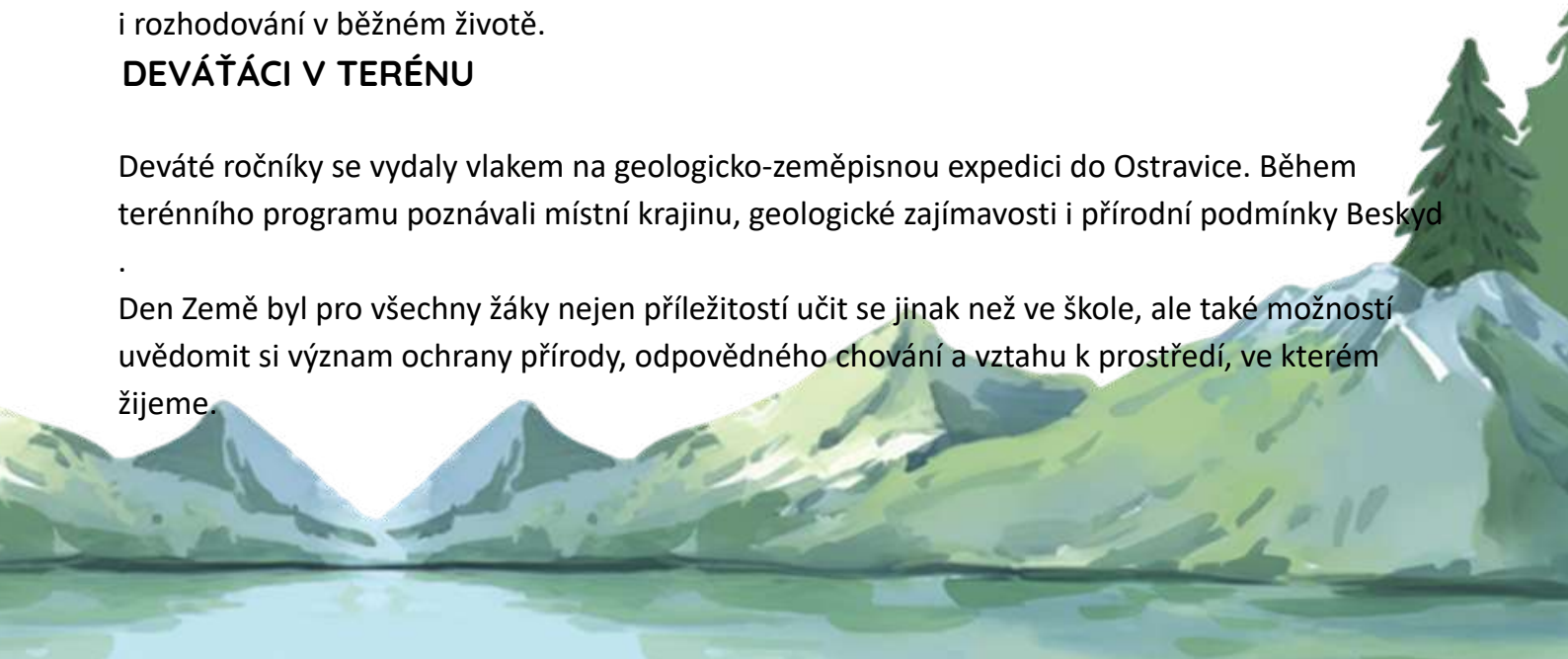
OSMÁCI MEZI OBCHODNÍKY

Osmáci zůstali ve škole a jejím okolí, kde pro ně byl připraven program „Neviditelná ruka trhu“, hrazený z prostředků SRPŠ. Pomocí aktivit a her si vyzkoušeli fungování ekonomiky, spolupráce i rozhodování v běžném životě.

DEVÁŤÁCI V TERÉNU

Deváté ročníky se vydaly vlakem na geologicko-zeměpisnou expedici do Ostravice. Během terénního programu poznávali místní krajinu, geologické zajímavosti i přírodní podmínky Beskyd.

Den Země byl pro všechny žáky nejen příležitostí učit se jinak než ve škole, ale také možností uvědomit si význam ochrany přírody, odpovědného chování a vztahu k prostředí, ve kterém žijeme.

DEN ZEMĚ POHLEDEM 7. A

Dne 21. 4. 2026 jsme v rámci oslav Dne Země šli na exkurzi do sběrného dvora AVE a do čističky odpadních vod. Ve sběrném dvoře jsme se dozvěděli, co se děje s naším odpadem poté, co ho vyhodíme do koše. Také jsme zjistili, jakou práci zde musí pracovníci každý den vykonávat a jak správně třídit odpad.

Po skončení exkurze jsme se přesunuli do čističky odpadních vod. Nejprve jsme ale nemohli najít vstup. Po krátkém hledání k nám přišel pán, který nám ukázal cestu dovnitř. Poté nás začal seznamovat s prostředím vodárny a s tím, jak funguje čištění vody. Viděli jsme různé přístroje a dozvěděli jsme se mnoho zajímavých informací o celém procesu čištění odpadní vody.

Po skončení exkurze jsme vypracovali pracovní listy a poté je odevzdali. V 11:30 jsme měli rozchod. Na exkurzi jsme šli s paní učitelkou Daňkovou, Urbánkovou, Magerovou a Konvičnou. Celá akce se odehrávala na okraji Frýdlantu nad Ostravicí.

Nováková Adéla, Šutová Kristýna, Štěpánová Karolína, Majerová Ema a Němečková Kristýna, 7. A

DEN ZEMĚ POHLEDEM 8. C

Dne 21. dubna jsme si připomněli Den Země zajímavým programem ve škole. Nejprve jsme se rozdělili do skupin a zahráli si hru zaměřenou na obchodování mezi zeměmi. Každá skupina představovala jiný stát – některé byly bohatší, jiné chudší. Pomocí různých pomůcek jsme vyráběli geometrické tvary a „prodávali“ je bance. Cílem bylo vydělat co nejvíce peněz a zároveň pochopit rozdíly mezi jednotlivými zeměmi.

Po hře jsme si společně povídali o obchodování a o tom, jak hra probíhala. Poté jsme se vydali na procházku na lesní stezku pod Ondřejníkem. Protože začal foukat chladný vítr, zakončili jsme den v Libušce u zákusků a zmrzliny.

Byl to povedený den plný nových poznatků, pohybu v přírodě i sladké tečky na závěr.

Eva Chasáková, Michaela Hloušková a Tereza Žňavová, 8. C

Dne 21. dubna 2026 jsme si se spolužáky připomněli Den Země. Nejprve jsme se sešli před družinou a poté se přesunuli do třídy 9.A, kde pro nás byl připraven program s názvem Neviditelná ruka trhu. Ve skupinkách jsme představovali jednotlivé „státy“, které měly rozdílné suroviny i pracovní sílu.

Vyzkoušeli jsme si tak fungování ekonomiky různých zemí a obchodování mezi nimi. Program trval přibližně hodinu a půl a byl velmi zajímavý.

Poté jsme se vydali na Lesní stezku Vyhlídka, kde jsme sportovali a odpočívali. Protože bylo chladno, zakončili jsme den v cukrárně Libuška na Bráně Beskyd. Každý si dal něco dobrého a užil si příjemný čas s kamarády.

Celý den jsme si moc užili.

Adriana Varhaničková, Natálie M. Jendryková, Eliška Nádvorníková a Zoe Diamantová, 8. C

DEN ZEMĚ POHLEDEM 9. D

V 8:00 jsme se všichni sešli na nádraží a jeli do Kunčic, kde jsme přestoupili na vlak na Ostravici. Potom z Ostravického nádraží jsme šli směrem na Šanci a pak jsme odbočili směrem na Lysou horu. Po cestě nám učitelé dali pracovní list do skupinek, kde jsme museli po cestě vyplnit dané fyzikálně-přírodovědné úkoly. Učitelé šli za námi, jenže jsme se ztratili, omylem jsme jim zdrhli. Po cestě jsme si užili hodně legrace a příležitost objevovat nová místa, kde jsme ještě nebyli. Jako odměnu jsme si mohli odskočit do místního Coopu. Celkově jsme ušli 10 km.

Klusová Sofie a Pavičová Vanessa, 9. D

Zapomínat je snadné. Proto natáčíme a vyprávíme svědectví, která nesmějí zmizet.

Rozálie Janošcová a Zuzana Ševčíková z 8. D spolu s Adrianou Vaňkovou z 8. C se zapojily do projektu Paměti národa pod vedením paní učitelky **K. Garbové**. Tento projekt připomíná důležité události naší historie a uchovává vzpomínky pamětníků.

Děvčata si také vyzkoušela nahrávání komentářů do rádia Čas, kde měla možnost pracovat s mikrofonem a mluveným slovem. Vše zvládla skvěle a školu pěkně reprezentovala.

Děkujeme jim za aktivní přístup a ochotu zapojit se do zajímavého projektu.

Krátká ukázka z rozhovoru s pamětníkem:

Adri : Vlastimil Skotnica rodák z Lubna. Skromný člověk, který svůj profesní život zasvětil učitelskému povolání. Jeho velkou zálibou je lidová hudba a hra na housle. V úvodní písni „Ej na vrch Javorníčka“ jste slyšeli jeho hlas.

Pamětník: „Tak rodák z Lubna, narodil jsem se za války ještě za první Haidrichiády.“

Pamětník: „Z války si pamatuji tady vyhození mostu. Byla to taková velká díra. Tam jsme se šli na to dívat.“

Adri: Je zajímavé, že si pamětník pamatuje jen jednu konkrétní věc. Ukazuje to, že děti válku nechápaly úplně, ale zapamatovaly si spíše zážitky.

Zuzi: „Vzpomíná na symboly nesvobody. Pohraniční zátarasy a momenty, kdy se těmito bariérami během života setkal.“

Pamětník: „Byl jsem třikrát na Šumavě, tam jsem poznal ty zátarasy hrozné, co naši republiku obklopovalo, že se opravdu nedalo uniknout a.... že na nich, na těch, kteří se snažili překonat.“

Co se u nás událo

Okresní finále v minifotbalu

Bronz po boji
až do poslední
penalty

Dne 15. 5. 2026 se uskutečnilo okresní finále v minifotbalu na frýdlantském stadionu 1. BFK Frýdlant nad Ostravicí. Ve skupině jsme hráli proti týmům z Frýdku-Místku, Kunčic a Hukvald. První zápas jsme odehráli proti Hukvaldům a vyhráli jsme 1:0. Jediný gól vstřelil Vítek Závodný. Další utkání proti Kunčicím skončilo remízou 0:0. Poslední zápas ve skupině jsme hráli proti nejsilnějšímu týmu skupiny, Frýdku-Místku. Po bojovném výkonu jsme nakonec prohráli 1:0.

Poté jsme nastoupili do semifinále proti Třinci, kde jsme bohužel prohráli 8:0. I přesto jsme si zahráli o 3. místo proti týmu Osmička Frýdek-Místek. Po napínavém zápase rozhodovaly penalty, ve kterých dal rozhodující penaltu Ondřej Raszyk. Díky tomu jsme nakonec obsadili krásné 3. místo.

Ondřej Hlisnikovský, Roberto Liberda a Daniel Pink, 8. C

Co se u nás událo

Jarní olympiáda prověřila rychlost, přesnost i týmového ducha

A výsledky? Ty byly výborné! **První místo** ve štafetovém běhu vybojovali **Jiří Berger, Jáchym Němeček a Patrik Staňko**. Další **zlatou medaili** přidaly v pickleballu **Lucie Gontková a Sofie Klusová**. **Stříbro** v téže disciplíně získali **Štěpán Hess a Viktor Lang**. Dařilo se i dívkám ve vybíjené - **Kateřina Štefková, Karolína Přívarová, Tereza Onderková, Marie Janáková, Sofie Kubišová a Anna Čapliginová** vybojovaly krásné **3. místo**.

O úsměvný moment dne se postaral pan učitel Dan Strangfeld, který se při představování vydával za svého kolegu Otu Polácha. Zda šlo o nervozitu, nebo promyšlený převlek, to zůstává záhadou. 😊

Všem sportovcům gratulujeme k výborným výsledkům a děkujeme za skvělou reprezentaci školy!

Ve středu 21. května se naši žáci zúčastnili Jarní olympiády základních škol frýdeckomísteckého okresu, která se konala v Dobré. Počasí sice ze začátku soutěži příliš nepřálo a účastníky přivítal vydatný déšť, ale naši sportovci se nenechali odradit a předvedli skvělé výkony.

Soutěžilo se v pestré nabídce disciplín - na děti čekala opičí dráha, štafetový běh, hod na cíl, vybíjená i stále oblíbenější pickleball. Nechybělo nasazení, bojovnost ani radost z pohybu.

Co se u nás událo

Zlato v přehazované! Dívky ovládly turnaj

Ve středu 20. 5. 2026 se naše dívky 6. ročníku zúčastnily okrskového finále v přehazované, které se konalo na 7. ZŠ Frýdek-Místek. Turnaje se zúčastnila silná družstva z okolních škol, ale naše hráčky předvedly naprosto skvělý výkon.

Od prvního zápasu bylo vidět velké odhodlání, bojovnost i výbornou týmovou spolupráci. Dívky hrály s obrovským nasazením, podporovaly se navzájem a na hřišti předváděly krásné sportovní momenty. Díky přesným přihrávkám, skvělému pohybu a soustředěné hře postupně porážely jednoho soupeře za druhým.

Naše reprezentantky prošly celým turnajem bez jediné porážky a neztratily ani jeden set. Tento mimořádný výkon jim zaslouženě zajistil 1. místo a vítězství v okrskovém finále.

Velkou pochvalu si zaslouží všechny hráčky za vzornou reprezentaci školy, sportovní chování i bojovného ducha.

Dívkám z TGMKY srdečně gratulujeme k fantastickému úspěchu a přejeme mnoho dalších sportovních vítězství!

Mgr. Martin Kudělka

O pohár čeladenské ovečky

Ve výtvarné výchově jsme se zúčastnili soutěže o Pohár čeladenské ovečky. Tématem byli **Hrdinové českých pohádek – stateční rytíři**. Já a dvě spolužačky z naší školy jsme se umístily mezi oceněnými.

V pátek 17. dubna jsme jely na vernisáž do školy v Čeladné. Bylo tam vystaveno mnoho nádherných obrázků, a tak jsme si je nejprve prohlédly. Poté jsme se přesunuly do tělocvičny, kde probíhalo slavnostní vyhlášení. Chvíli jsme čekaly, než se všichni usadí, a pak program začal. Ještě před samotným vyhlášením vystoupily dvě taneční skupiny. Jejich vystoupení bylo moc pěkné.

A pak konečně přišla ta chvíle! Přinesly se ceny, rozvinul se červený koberec a vyhlášení mohlo začít. Nejprve byla vyhlášena I. kategorie, potom II. a nakonec III. kategorie. Byla to krásná chvíle projít se po červeném koberci. Pan starosta mi pogrataloval a předal cenu.

Po vyhlášení následovalo občerstvení a potom výtvarný workshop. Paní lektorka nám představila téma *Píseň moře* a vysvětlila, co budeme tvořit. Malovaly jsme na plátno a používaly akrylové barvy, kopírovací papír, různé houbičky, lepidlo i akrylové fixy. Do moře jsme přidávaly také noty. Vznikly opravdu krásné obrázky.

Nakonec jsme odjely autobusem zpět do školy. Na tento den jsem ještě dlouho vzpomínala.

Naši ocenění

Amálie Vroblová (2. C) - 3. místo
v I. kategorii

Simona Brigitte Bakotová (6. C) - 3. místo
ve III. kategorii

Miriam Elen Drlíková (6. B) - čestné
uznání výtvarné komise ve III. kategorii.

Miriam Drlíková, 6. B

ZA KRÁSAMI FRANCIE A ANGLIE

Šest dní, na které se nezapomíná

Na přelomu května a června se žáci naší školy vydali na poznávací zájezd do Francie a Anglie. Během šesti dnů navštívili řadu významných míst a poznali život v anglických rodinách.

První zastávkou byla **Paříž s Eiffelovou věží, katedrálou Notre Dame, muzeem Louvre a projíždkou po Seině**. Právě Eiffelova věž udělala na mnohé velký dojem. „Největší dojem na nás udělala Eiffelova věž, kterou jsme konečně viděly na vlastní oči,“ shodly se Sabina Peter a Tereza Foldynová.

Poté cesta pokračovala trajektem do Anglie, kde žáci navštívili **historické Canterbury a Greenwich s nultým poledníkem**. Nechyběl ani výlet do přímořského **Brightonu, návštěva akvária Sea Life** a procházka u nádherných útesů **Seven Sisters**.

Vrcholem zájezdu byl Londýn, kde si účastníci prohlédli nejznámější památky včetně **Big Benu, Buckinghamského paláce a Tower Bridge**. „Nejvíce mě bavila prohlídka Londýna a návštěva **mrakodrapu Horizon 22**. Odvezl jsem si spoustu hezkých zážitků a vzpomínek,“ zhodnotil Honza Otipka.

Zájezd však nebyl jen o památkách. „Školní zájezd do Francie a Anglie jsme si moc užily. Viděly jsme spoustu krásných míst, ale nejvíc jsme si užily společný čas s kamarády a zážitky, na které budeme dlouho vzpomínat. Byl to jeden z našich posledních společných zážitků na základní škole,“ napsaly Janča Minarčíková a Lucka Gontková.

Spokojení byli i další účastníci. „Výlet byl nejlepší a klidně bych si ho zopakovala, třeba i na delší dobu,“ dodala Nela Stehlíková.

Paříž a Londýn našima očima

Náš poznávací zájezd do Paříže a Londýna začal ve francouzské metropoli, kde jsme strávili celý den objevováním jejích nejznámějších památek. Zde jsme během jediného dne stihli navštívit řadu známých památek včetně Eiffelovy věže, Vítězného oblouku a dalších významných míst Paříže. Po dni plném zážitků jsme se přesunuli do hotelu, kde jsme přenocovali.

Brzy ráno jsme vyrazili na trajekt, který nás přes Lamanšský průliv dopravil do Anglie. Cestou jsme navštívili historické město Canterbury a poté se vydali do Greenwich k nultému poledníku. Večer jsme se rozdělili do hostitelských rodin, které nás mile přivítaly a po celou dobu pobytu se o nás skvěle staraly.

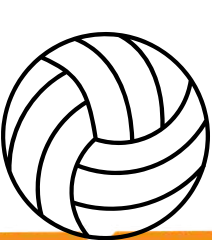
Další den patřil krásám jižního pobřeží Anglie. Navštívili jsme slavné křídové útesy Seven Sisters a také akvárium SEA LIFE Brighton, kde jsme obdivovali mnoho mořských živočichů i zajímavých expozic. Nechyběl ani čas na nákupy a poznávání místní atmosféry. Večer jsme se opět vrátili do svých hostitelských rodin.

Poslední den našeho pobytu jsme strávili v Londýně. Během prohlídky jsme viděli řadu známých památek, například Big Ben, London Eye, Tower Bridge nebo Buckinghamský palác. Ve večerních hodinách jsme se vydali na cestu domů.

Celý zájezd nám přinesl mnoho nových zážitků, zkušeností i krásných vzpomínek, na které budeme ještě dlouho vzpomínat.

Viktorie Milatová a Anna Hlístová, 8. A

BEACH VOLEJBAL

NÁVŠTĚVA TURNAJE J&T BANKA OSTRAVA BEACH PRO 2026

Žáci devátých ročníků, 8.D a 7.C zažili na konci května výjimečný sportovní den. Díky úspěchu ve výtvarné soutěži Primirest získala naše škola vstupenky na mezinárodní beachvolejbalový turnaj J&T Banka Ostrava Beach Pro 2026.

V pátek 29. května jsme se vydali do areálu Dolních Vítkovic, kde na nás čekala místa na VIP tribuně. Díky skvělému výhledu jsme mohli sledovat špičkový plážový volejbal a fandit českým reprezentantům. Během dne jsme zhlédli tři zápasy, ve kterých se představily domácí hvězdy včetně Ondřeje Perušiče a Marie-Sáry Štochlové.

Největším zážitkem však nebylo jen samotné sportovní klání. Díky blízkosti kurtů a výborným místům jsme měli možnost některé reprezentanty potkat osobně a vyfotit se s nimi.

Pořadatelé připravili také bohatý doprovodný program. Ve volných chvílích si žáci mohli vyzkoušet různé hry a soutěže, navštívit sportovní stánky nebo se občerstvit v areálu. Celý den se nesl v přátelské a sportovní atmosféře.

Návštěva turnaje byla nejen příjemným zpestřením konce školního roku, ale také inspirací k aktivnímu sportování a fandění českým sportovcům.

Wolfram prověřil sílu i týmového ducha osmáků

Kdo říká, že školní den nemůže být plný napětí, fandění a sportovního adrenalinu?

Na naší Základní škola T. G. Masaryka se uskutečnila branná soutěž Wolfram, které se zúčastnily pouze osmé třídy. Akce probíhala za účasti několika zástupců Armáda České republiky, kteří si pro soutěžící připravili řadu náročných disciplín.

Žáci si mohli vyzkoušet například hod granátem, střelbu ze vzduchovky, převalování pneumatiky, plazení pod překážkami nebo slalom s kládou ve skupině. Nechyběly ani další fyzicky náročné úkoly, při kterých bylo potřeba ukázat sílu, rychlost, vytrvalost i týmovou spolupráci.

Celá soutěž byla velmi napínavá a všichni účastníci si sáhli až na dno svých sil. V konkurenci osmnácti týmů nakonec zvítězily Fryčovice. Naši žáci obsadili 10. místo, za které si zaslouží velkou pochvalu.

Své dojmy ze soutěže popsal také **Ondřej Raszyk z 8. C:**

„I když jsme tréninku věnovali asi hodinku, jsem na náš tým pyšný. Vedli jsme si dobře a moc mě to bavilo. Nejvíce asi běh s překážkami.“

Akce Wolfram byla pro všechny velkým zážitkem a ukázala, jak důležitá je spolupráce, odhodlání a fyzická kondice.

DARINA MILATOVÁ

Co možná nevíte a chtěli byste vědět...

Můžete nám popsat svou cestu k učitelství? Kde jste působila přednástupem na naši školu?

Moje cesta k učitelství nebyla nijak složitá a nepochopitelná, protože moje maminka je taky učitelka. Já sama jsem začínala učit na gymnáziích. Několik let jsem působila v Ostravě na Matičním gymnáziu, potom mě vítr zavál do Českých Budějovic na Česko-anglické gymnázium, a když jsem se vrátila zpátky na Moravu, tak jsem dostala nabídku učit na jedné základní škole v Ostravě. No a odtamtud jsem přišla sem k vám.

Jaké předměty aktuálně vyučujete? A který z nich je pro vás „srdcovka“?

Aktuálně u mě v rozvrhu najdete češtinu, francouzštinu a občas si od jazyků odskočím k praktičtější věci v pracovních činnostech.

Vybrat si mezi češtinou a francouzštinou pro mě není jednoduché – obojí má něco do sebe. V češtině ráda učím mluvnici, protože má logický systém. Líbí se mi taky její úžasná slovní zásoba, málokterý jazyk dokáže vytvořit tolik zdobnělin. Zkuste si třeba přeložit do angličtiny nebo francouzštiny „malilinkaté jablíčko“. Francouzština je zase moje srdeční záležitost. Líbí se mi její melodie, zpěvnost.

Jak byste popsala atmosféru v pedagogickém sboru? Co vás v kolektivu mile překvapilo?

Vzhledem k tomu, že už jsem učila i jinde, můžu srovnávat a musím říct, že atmosféra tady mě nadchla. Všichni jsou moc přátelští a ochotní každému pomoci, což není jinde pravidlem.

Máte blízko k francouzské kultuře i mimo výuku? Například k literatuře, filmům, hudbě nebo cestování?

Určitě ano. Mám moc ráda muzikály, z těch francouzských si doma použítím a prozpěvuju písničky z Chrámu matky boží v Paříži. Dobrá francouzská komedie taky není k zahzení. No a kdo by neměl rád cestování? I když teď už jsem tam delší dobu nebyla. Čekám, až povyroste děti.

? Co vás přivedlo právě k češtině a francouzštině? Byly to vaše oblíbené předměty i ve škole?

U češtiny to nebylo složité, maminka je totiž taky češtinářka. No a francouzština byla tak trochu náhoda. Když jsem byla v sedmé třídě, přišla do naší školy nabídka ke studiu na Česko-francouzském gymnáziu v Olomouci. Zkusila jsem přijímačky, vyšlo to a už mě to nepustilo.

? Jaký typ výuky vám nejvíce vyhovuje? Dáváte přednost tradičnímu výkladu, nebo raději zapojujete aktivní a moderní metody?

Snažím se jít s dobou a používat obojí. Teď se třeba učím vytvářet si interaktivní procvičování slovíček i gramatiky do francouzštiny. Ráda vymýšlím různé hry, protože si myslím, že si díky nim učivo lépe zapamatujete. Na druhou stranu některé učivo je podle mě nutné vysvětlit klasicky.

? Co vám během výuky dělá největší radost? Je něco, co vás dokáže opravdu potěšit nebo pobavit?

Úplně nejvíc mě potěší, když vidím, že Vás téma zajímá, spolupracujete, přemýšlíte, ptáte se, diskutujete. Taký mě baví, když se dokážeme společně zasmát.

? Když zrovna neučíte a neopravujete slohovky či testy, jak trávíte volný čas? Máte nějaké pravidelné koníčky?

Mám dvě malé děti, takže můj “volný čas” je vyplněný objevováním dětských hřišť, kreslením a stavěním z Lega. Po nocích si ráda občas přečtu dobrou knížku. Teď se těším, až vyjde další díl detektivek od J. K. Rowlingové.

? Máte nějaký oblíbený citát, pravidlo či motto, kterého se držíte?

„Nepropadejte panice!“ z knihy Stopařův průvodce Galaxií.

? Jaká kuchyně nebo jídlo je pro vás absolutní top? Slané, sladké... nebo je pro vás jídlo hlavně palivo pro sport?

Nejradši mám asi klasickou českou a italskou kuchyni. Ráda vařím a experimentuju, takže zkouším různé recepty z celého světa. Z francouzské kuchyně jsem vyzkoušela třeba šneky na bylinkovém másle, trochu jsem se bránila, ale nakonec mě mile překvapili. Hmyz ale do pusy nedám.

? Je nějaké místo na světě, které byste chtěla jednou navštívit? A které země nebo zážitky z cest máte v živé paměti?

Mým největším cestovatelským snem je Nový Zéland, i když moc nepočítám s tím, že bych se tam někdy podívala. Co se týče minulých cest, ráda vzpomínám na Norsko. Byla jsem tam celkem 3x a procestovali jsme ho karavanem skoro celé. Určitě bych se tam ráda ještě někdy vrátila. Fotky, které vidíte, jsou právě z Norska.

? Co považujete na učitelské práci za to úplně nejlepší? Co vás motivuje v tomto povolání pokračovat?

Teď na konci května jednoznačně přestávky. Jinak ráda pozoruju, jak to v těch Vašich hlavách pracuje a najednou cink. Něco, co vypadalo, že nikdy nepochopíte, je zničehonic úplně jednoduché.

Vzdělávání napříč školou

Moravskoslezský
kraj

Vzdělávání je nedílnou součástí života školy a týká se jak pedagogů, tak žáků. V rámci projektu **Zvládneme to spolu** se učitelé zaměřili na třídnické hodiny (školení společnosti Centrum pro demokratické učení, o. p. s.), které pomáhají posilovat vztahy ve třídě, zlepšovat komunikaci a účinně předcházet problémovému chování. Získané poznatky následně uplatňují přímo v každodenní práci se třídou.

Současně byl realizován projekt **Na pohodu ve škole**, který byl zaměřen na žáky. V jeho rámci proběhl adaptační kurz a preventivní programy společnosti Etická a charakterová výchova, z. ú. Programy měly interaktivní formu, podporovaly otevřenou diskusi a pomáhají žákům lépe se orientovat v běžných i náročnějších životních situacích. Reagovaly na aktuální a pro žáky důležitá témata, jako jsou vztahy v kolektivu, zvládání zátěžových situací či prevence rizikového chování.

Oba projekty byly realizovány díky finanční podpoře **Moravskoslezského kraje**, kterému tímto děkujeme.

Mgr. Šárka Němcová

Výlet do Heiparku Tošovice s 8. A

Dne 22. 5. jsme se jako třída 8. A vydali na školní výlet do HEIPARK Tošovice společně s paní učitelkou Mirkou Šustkovou a paní asistentkou Míšou Kubišovou. Nasedli jsme do autobusu, který nás dovezl až na místo. Když jsme vystoupili a uviděli dlouhou bobovou dráhu, byli jsme příjemně překvapeni.

Jakmile jsme dostali náramky, hned jsme se vrhli na bobovku, která byla úžasná. Každý si tam našel něco, co ho bavilo – někteří trávili čas na trampolínách, další zkoušeli lukostřelbu nebo rodeo býka, který byl velmi vtipný, ale zároveň náročný. Během výletu jsme měli příležitost se více skamarádit, zlepšit náš třídní kolektiv a přivítat našeho budoucího spolužáka. Nejvíce se nám líbily trampolíny a bobovka.

Po obědě jsme ještě chvíli všichni jezdili na bobové dráze a potom jsme se příjemně unavení vydali domů. Výlet byl skvělý a moc jsme si ho užili.

Natálie Kubíková, 8. A

Nezapomenutelný výlet do Prahy

Dne 19. 5. se třídy 8. C a 8. D sešly už v 5:30 ráno na nádraží ve Frýdlantu nad Ostravicí, odkud jsme vyrazili na dlouho očekávaný výlet do Prahy. Ve vlaku byla velká zábava – povídali jsme si, smáli se, poslouchali hudbu a cesta rychle uběhla.

Po příjezdu do Prahy jsme zamířili do Národního muzea. Strávili jsme tam skoro celý den a viděli spoustu zajímavých věcí. Nejvíce nás zaujaly historické předměty, kostry zvířat a různé výstavy. Hodně lidí se shodlo, že nejzajímavější částí muzea byla obrovská sbírka minerálů a meteoritů, jiným se zase nejvíce líbila výstava vycpaných zvířat. Samotná budova muzea byla obrovská a velmi krásná.

Po prohlídce jsme dostali rozchod na Václavské náměstí. Chodili jsme po obchodech, koupili si něco dobrého a užívali si atmosféru Prahy. Bylo tam hodně lidí a celé město působilo živě a zajímavě.

Cestou domů jsme byli unavení, ale spokojení. Ve vlaku byla opět zábava a všichni jsme si vyprávěli nejlepší zážitky z celého dne. Na tento výlet budeme ještě dlouho vzpomínat.

*Adriana Vaňková,
Magdaléna Berger, 8. C*

ZA OPONOU NAŠICH DIVADELNÍCH ZÁŽITKŮ

Během tohoto školního roku jsme navštívili celkem devět divadelních představení v pěti různých divadlech v Ostravě a Českém Těšíně. Pro žáky to byla nejen příležitost poznat různé formy divadelního umění, ale také prožít společné chvíle mimo školní prostředí. Celý projekt přinesl mnoho krásných zážitků, na které budeme dlouho vzpomínat.

Na další divadelní večery se s kolegyněmi těší Eva Gřesová.

Navštívil jsem spoustu divadel, ale nejvíce se mi líbilo Divadlo Jiřího Myrona v Ostravě. Divadlo má krásnou atmosféru a celé prostředí působí velmi kulturně a příjemně. Nejvíce mě zaujaly herecké výkony a samotná představení.

Dobré bylo i to, že jsme vždy přijeli vlakem dříve a měli ještě asi půl hodiny čas zajít si do Karolíny, kde si žáci mohli koupit, co chtěli. Nejčastěji se chodilo do McDonald's nebo KFC.

Potom jsme se sešli dole, spočítali se, jestli jsme všichni, a vyrazili do divadla, které je asi deset minut od Karolíny. Tam jsme si dali věci do šatny, rozdali si lístky a šli se posadit do sálu.

Nejlepší zážitky byly vždy ve vlaku. Bylo tam tolik srandy, že na to nezapomenu.

Jsem rád, že jsem mohl jezdit do divadla, a určitě se tam budu chtít ještě někdy podívat.

Simon Zbavitel, 9. D

Navštívili jsme Divadlo Jiřího Myrona, kde jsme viděli divadelní hru Kinky Boots. Všichni jsme byli hezky oblečení, takže to působilo slavnostně a elegantně. Atmosféra v divadle byla velmi příjemná a po celou dobu panovala dobrá nálada.

Představení se mi líbilo hlavně díky skvělým hercům, hudbě a zajímavému příběhu.

Nejhezčí vzpomínkou pro mě bude čas strávený s kamarády a také krásný zážitek, na který jen tak nezapomenu.

Markéta Drábková, 9. D

The Detectives

An interactive show for students of English

Dne 28. ledna se žáci osmých tříd zúčastnili anglického divadelního představení s názvem The Detectives, které pro naši školu připravila společnost The Bear Theatre. Tato divadelní skupina k nám pravidelně přijíždí s interaktivními představeními v anglickém jazyce, díky nimž si můžeme zábavnou formou procvičit porozumění i mluvení.

Tentokrát jsme se ocitli uprostřed napínavého detektivního příběhu. Děj se odehrával během kabaretního vystoupení, které jsme nejprve sledovali jako běžní diváci. Atmosféra byla zábavná a plná hudby i humoru – ovšem jen do chvíle, než došlo k nečekané události. Jedna z účinkujících postav byla během představení zavražděna a z publika se rázem stali vyšetřovatelé.

Naším úkolem bylo pomocí otázek, logického uvažování a pozorného sledování odhalit pachatele. Podezřelí byli všichni herci, protože každý z nich měl určitý motiv i příležitost. Vyšetřování bylo velmi zábavné a napínavé, protože jsme mohli aktivně zasahovat do děje a navrhopvat vlastní teorie.

Velkým zpestřením bylo zapojení našeho spolužáka Gabriela, který se dobrovolně přihlásil do role číšníka. Svou roli zvládl opravdu skvěle a stal se plnohodnotnou součástí představení. Dokonce si vysloužil podezření části publika – mnozí tipovali právě jeho jako pachatele! Napětí tak bylo ještě větší.

Nakonec se však ukázalo, že Gabča byl nevinný a skutečný vrah byl někdo jiný. Rozuzlení bylo překvapivé a celé představení nás nejen pobavilo, ale také donutilo přemýšlet a aktivně používat angličtinu.

Představení The Detectives bylo velmi povedené a přineslo nám nejen kulturní zážitek, ale i cennou zkušenost s porozuměním mluvené angličtině. Už teď se těšíme na další návštěvu divadelní společnosti The Bear Theatre.

ČAPKOVINY

Práce nominované do literární soutěže Čapkoviny

Možná to ve skutečnosti bylo jinak aneb není úniku!

Klára Kecová, 8. B

„Alice, kde jsi? Miki za chvíli odjíždí.“ Zavolá na mě Marco zpoza stromu, na kterém jsem si pověsila houpací síť. „Cože? Už dnes? Vždyť jsem jí ani nestihla doplést ty ponožky. A to se mi tak povedly!“ Zamumlám si pro sebe. „No jo, vím, že tě to štve, ale musíš to brát z té lepší stránky - alespoň teď bude mít pravou rodinu a ne jen nás.“ „Hmm.. nejspíš máš pravdu.“ Smutně si povzdechnu. Já i Marco jsme vyrůstali zde, v dětském domově Sunshine. Každý rok sem několik miminek přibude, ale s tím odchází i děti, co dovrší patnácti let. Mě to čeká už příští rok. Zajímavé je, že nás vychovávají robotické chůvy, protože dospělí mají údajně moc práce, a proto byly vynalezeny. „Alice, nesni! Dělej, vstávej nebo to Miki vážně nepředáš!“ Marco mě popadne za ruku a vláčí mě do předsíně.

„Tak tady tě máme, Alice! Už jsem se bála, že za mnou nepřijdeš.“ „Miki, prosím, neodcházej.“ Bez váhání na Miki skočím a obtočím se jí kolem krku. „Ty víš, že to nejde. Musím jít, ale vezmi si tohle.“

Miki mi podá malý přívěsek. „Co to je?“ Miki se ke mně nakloní a zašeptá: „Odpověď na tuto otázku najdeš na půdě.“

Mé nejlepší kamarádce se v posledním paprsku slunce zatřpytí slza a s rozpačitým úsměvem odchází z budovy v doprovodu dvou robotických chův. S pláčem odběhnu do svého pokoje. „Alice, počkej!“ Zmateně zavolá Marco. „Ne, nech mě být!“ Prásknu za sebou dveřmi a hned na to se sesypu k zemi. Ač byla Miki jen o rok starší, byla pro mě jako maminka. Brzy se z toho pláče unavím a usnu.

„Ano? Kdo je to?“

„Pojď za mnou nahoru.“

„Kam nahoru?“

„Přece na půdu.“

Vzbudím se. Co to bylo za divný sen? Mám snad jít? Zmateně se kouknu na problikávající digitální budík na mém nočním stolku. Jsou dvě ráno. Po nějaké chvíli uvažování mě přemůže zvědavost, a tak se vydám k půdě. Na každý krok si dávám obzvlášť velký pozor, protože tam máme přísně zakázáno chodit. Ale proč? To nikdo neví.

Když se konečně dostanu na místo, všimnu si řetězů, kterými chůvy nedávno zabezpečili místnost. „Sakra, jak se tam teď mám dostat? Počkat! Můžu přece použít ten trik se sponou, co mě Miki nedávno učila. Ach jo...fakt mi chybí.“

Přistoupím

k zámku, se kterým chvíli zápasím, ale díky silné vůli se mi ho nakonec podaří odemknout. Bez váhání vyběhnu po schodech nahoru. Dříve, než vyslovím své sarkastické poznámky, se zarazím. Jak mám vlastně najít „tu odpověď“? Hmm, určitě to musí nějak souviset s tím přívěskem od Miki. Ovšem jak? Když si ho pořádně prohlédnu, všimnu si na povrchu vyrytého křížku. To bude nejspíš ono! Rozhlédnu se znovu

po místnosti, jestli náhodou moje oči nespatří něco podobného. A taky že ano! V tom nejtmašším rohu pod tlustou vrstvou prachu zahlédnu jasně červený kříž namalovaný na krabici od bot. Je téměř totožný jako ten na šperku. „Bingo!“ Po vyřknutí oslavného zvolání se okamžitě přesunu ke krabici. Se sevřeným žaludkem se nakonec odvážím krabici otevřít.

„Fotky? To je ta odpověď? A tady dole jsou nějaké zápisky...“ Na první fotce je náš sirotčinec. Na druhé pak smějící se děti. Avšak třetí fotka mi navodí pořádnou husí kůži! Na obrázku je cizí robot držící bednu s nápisem: „Farma Sunshine.“ Farma?! To musí být nějaký omyl. Nejistě odhalím další fotku a tím, co právě vidím, jsem naprosto zhrozena! Vždyť je to náš sirotčinec zvenčí za těmi hradbami a nějakou kopulí. Je možné, že jsem celé ty roky žila ve lži? Mohlo to být celou dobu jinak? Když se naposledy letmo kouknu do krabice, spatřím malý deníček. Je

v něm už spousta zápisků z různých let. Mě ale zaujme ten poslední.

„Jmenuji se Miki a ráda bych to předala dál. Konečně jsem se dozvěděla celou pravdu, ale chůvy už mě nejspíš podezřívají. Je jen otázkou času, než si budou jisté. Není žádná pomoc, záchrana ani únik. Jako lidstvo si za to můžeme sami. Jak už nejspíš víš, před několika lety se snažili vědci vylepšovat umělou inteligenci tak moc, že nad ní ztratili veškerou kontrolu. Díky tomu dokázala umělá inteligence vyhubit lidskou rasu. Tedy téměř. Ještě stále několik exemplářů lidské rasy využívá - nás! Existují takzvané chovné farmy, na kterých se pěstují „lidské mozky“. Ty AI využívá na pochopení emocí, protože to je to jediné, čím se ještě lišíme - cítíme, prožíváme... Jelikož jsem už dovršila patnácti let, brzy si pro mě přijdou.

...

A ty jsi další v pořadí, Alice!“

Možná to ve skutečnosti bylo jinak

Markétka Drábková, 9. D

Celou dobu jsem si myslela, že Petr je kluk, kterému na ničem nezáleží. Ten typ kluka, který má holky na jednu noc a pak si je zablokuje. Já byla jen holka, která je praštěná, zamiluje se a potkávala jsem ho ve škole a na párty. Ale možná to ve skutečnosti bylo jinak.

Byl pátek večer. Ležela jsem na posteli ve svém pokoji a dívala jsem se na film. Jakmile jsem dokoukala film, tak jsem si šla psát s Kiki. Probíraly jsme školu, učitele a samozřejmě i kluky. „Stejně se k tobě hodí Petr,” napsala Kiki. „Jo, ale ten by si mě ani nevšiml, když je slavný,” odepsala jsem. V tu chvíli zacinkal telefon. Podívala jsem se na displej. Ares. Srdce mi vyskočilo až do krku. Otevřela jsem zprávu. „Kočko, jsi doma?” zarazila jsem se proč mi řekl zrovna kočko? Ví, že se jmenuju Markéta, tak proč - no to je jedno. Chvíli jsem jen zírala na mobil. Pak jsem rychle napsala do skupiny. „Holky, on mi napsal,” Kiki odpověděla okamžitě. „Cože?” poslala potom asi pět otazníků. Znovu jsem se podívala na jeho zprávu a napsala: „Jo, jsem”. A kdybyste si říkali, odkud ví moje číslo, tak jsme se potkali na párty a zakoukala jsem se do jeho modrých očí a těch nádherně bílých vlasů. Taky měl zajímavé tetování, po chvíli přišel a zeptal se mě na číslo, dala jsem mu ho a pak jsem se ho zeptala, jestli se můžeme sledovat na instagramu a psát si. Souhlasil. - No, to je na jindy, pojďme zpátky k příběhu. Telefon znovu zavibroval. „Podívej se z okna,” rychle jsem vstala a šla k oknu.

A tam dole opravdu stál!

Opřený o plot, ruce v kapsách a vedle něj jeho kamarádi Calin, nějaký divný kluk, který se ani nepředstavil a D. Kop alias David Kopecký. Petr zvedl hlavu a usmál se. Seběhla jsem dolů před dům. Studený večerní vzduch mě trochu probral, ale srdce mi pořád bušilo jako o závod. „Ahoj,” řekl. „Ahoj,” odpověděla jsem rozpačitě. Jeho kamarádi se na nás podívali a Calin se usmál. „Můžete jít domů kluci,” řekl jim Petr.

Rozloučili se jako klasičtí kluci, za chvíli se ozvalo od Calina a D. Kopa: „Čau Market.“ No a už jsme tu jenom my dva. „Proč jsi mi napsal?“ zeptala jsem se. Petr se chvíli díval na zem a pak na mě. „Protože jsem si něco uvědomil.“ „A co?“ zeptala jsem se nervózně a taky udiveně. „Celou dobu jsem dělal, že mě nezajímáš, ale pravda je...že jsem na tebe myslel a chyběla jsi mi, a taky něco k tobě cítím.“

Překvapeně jsem se na něj podívala a nic neřekla. Pak se ke mě pomalu přibližoval a políbil mě. Bylo to hezké, když to skončilo, tak řekl: „Nechci, abychom byli jenom kamarádi, proto se teď Market ptám, jestli se mnou budeš chodit.“ Než jsem mu na to odpověděla, možná jsme oba něco k sobě už dřív cítili, jenom jsme si to nepřiznali. Čekal nedočkavě než mu odpovím. „Možná to ve skutečnosti bylo jinak,“ jsem dodala a zamyslela jsem se, jestli přijmu jeho nabídku. „Ano,“ odpověděla jsem.

Padla na mě únava, tak jsem nám šla udělat večeři. Po chvíli jsme dojedli. „Lásko, už jsem vyřízená, půjdeme spát. Nechceš u nás přespat?“ S ještě nedojedeným posledním soustem jsem se ho zeptala. „Jo, ale nebude to vadit vašim?“ odpověděl a zeptal se. No, možná že jo, ale nejsou doma, tak mu odpovím: „Ne stejně nejsou doma.“ Šla jsem si dát rychlou sprchu a převléct se do pyžama. Petr už čekal v posteli. Přitulila jsem se k němu, zeptala jsem se ho, jestli mi zazpívá kousek jeho písničky. Souhlasil. Čekal až se zamuchlám do peřiny. „Jaká je tvoje oblíbená?“ zeptal se. Chvíli jsem přemýšlela. „Nevím, asi Bratislava.“ Nic neřekl. Zavřela jsem oči a spustil: „Jen další šedý den, bezbarvý, jak jsem chtěl mít, to rád. Omámen litry vína, v krvi proudící špína, jak to mám rád.“ Dál už si to nepamatuji, protože jsem usnula. Ráno mě probudilo světlo z okna. Chvíli jsem jen ležela a snažila se vzpomenout, jestli to nebyl sen. Otočila jsem se, jestli Petr pořád spí a spal. Nezamilovala jsem se jen do všeho, co jsme si řekli, ale i do jeho rtů. V tu chvíli jsem se usmála. Včera večer jsem si myslela, že to všechno začalo tou zprávou, která mi v pátek zacinkala v telefonu. Ale když jsem se na něj dívala, jak klidně spí, došlo mi něco jiného. Možná to nezačalo tou zprávou. Možná to nezačalo ani tím včerejškem. A možná to ve skutečnosti bylo jinak, než jsem si celou dobu myslela. Možná jsme se do sebe zamilovali už dávno. Jen jsme to oba pochopili až včera večer...

Poezie z jedné a druhé kapsy

Svět

Všude jsou jenom války,
musí se stěhovat do dálky.
Svět se ztrácí v zlo,
co se vám všem stalo.

Proč se toto všechno děje?
Najít mír může být naděje.
Lidi a děti se zvířaty umírají,
na život naději nemají.

Neviní lidi kvůli nim umírají jen zbytečně,
říkají si: „kdy to skončí konečně?!“
Proč se nemůžeme mít všichni rádi,
berou dětem mládí.

Osvětim

Kvůli koncentračním táborům zemřelo hodně lidí,
kdo to, jak je trápili, uvidí.
Jdou tam slyšet jejich hlasy,
soudí jen podle rasy.

Co je na židech tak špatné,
komu to je platné?
Aspoň nemuseli být tak zlí,
svět je malý.

Děti zabíjely jen kvůli rase,
a říkaly si: „proč se to děje zase?“
Nevinné děti přišly o život.

Markéta Drábková, 9. D

NEZVALOVA ABECEDA OČIMA 9. D

„Slova si hrají, tančí a ožívají.“

Na konci května si připomínáme 126. výročí narození českého básníka Vítězslava Nezvala, autora slavné Abecedy.

Jeho hravost, fantazie a práce se slovy inspirovala i nás. Žáci se pokusili vytvořit vlastní „Nezvalovu abecedu“ podle své představivosti, nálady i tvořivosti.

Věříme, že by měl z jejich nápadů radost.

A

A je jako horský štít,
na kterém chce měsíc snít.
Dvě šikmé cesty drží trám,
aby měl vítr kudy k nám.

A

A jako trojúhelník, dvě strany má,
jedna strana je useklá, doprostřed daná.
Když ho kreslíš pravítkem a tužkou jen,
vznikne krásný geometrický sen

B

B je písmeno kulaté,
obě břicha má bohaté.
Jedno nahoře, druhé níž,
poznáš ho hned,
když se podíváš blíž.

B

Záclona na okně,
stojící pozorně,
zakrývající slunce do pokoje,
kde pak chladno je.

C – je jako měsíc na obloze tmavé,

svítí tiše, bíle, hravě.

Banán žlutý,
trochu křivý, trochu krutý.

C

C je jako kousek,
co svítí ze všech nejvíce,
večer svítí nad naší malou krajinou
a hlídá noc stříbrnou.

C

Jak kdyby někdo chodil sem a tam, zjistil, že tam
cesta nevede,
cesta, co zpátky svede.
Ztratil se v lásce,
zalepený v pásce.

D

Luk, jenž od západu napíná se,
poslední druhové zahynuli v dávném čase,
indián zhlédl stopu na zemi
a měsíc dorůstá v prérii kamení.

D je jako pivní břich,

co nosí hospodský,
když nosí pivo chlapům
nebo mrká na ženský.

E

Tři cesty, které jsou slepé,
věřil lásce velkolepé.

Druhá ho zradila,
první se mu vrátila.

A ta třetí velké neštěstí,
všechny se sešly na náměstí.

Kolektiv třídy 9. D

Celorepubliková literární soutěž

Příběhy z hlubokého lesa

Co se skrývá v hlubokém lese? Tajemství, dobrodružství, kouzla... a někdy i známí hrdinové. Naši žáci se zapojili do literární soutěže Příběhy z hlubokého lesa a nechali pracovat svou fantazii naplno. Vznikly tak dva originální příběhy, které putovaly až do Jičína, města pohádek.

Harry Potter

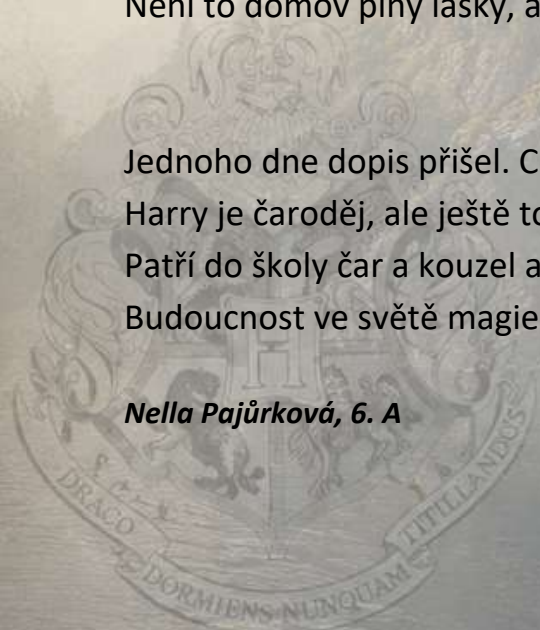
To dítě zažilo mnoho bolesti a stesku.
Bez rodiny, bez radosti v postýlce pláče.
Jen na čele mu zůstala jizva ve tvaru blesku.
Té noci mu rodiče zabil, nerad tu vzpomínku za sebou vláče.

Někdo přišel do Godrikova dolu.
Kdo to byl? Přece učitelé z Bradavic.
Přenesli jej do mudlovského světa před dveře domu.
Nový život mu začíná. Teď dozvíte se o něm něco víc.

Narozeniny se blíží, bude to velký den?
Pro strýce a tetu je spíše sluha nežli synovec.
Velká oslava, dort a dárky jsou jen pouhý sen.
Není to domov plný lásky, ale klec.

Jednoho dne dopis přišel. Co tam asi psali?
Harry je čaroděj, ale ještě to neví.
Patří do školy čar a kouzel a právě ho tam vzali.
Budoucnost ve světě magie ho změní

Nella Pajůrková, 6. A

Sirius Black – rozhovor

Když jsem dostal možnost použít kámen vzkříšení a setkat se se Siriusem Blackem, neváhal jsem ani chvíli. Muž, který byl neprávem uvězněn v Azkabanu, ale přesto zůstal věrný svým přátelům, ve mně vzbuzoval obdiv i zvědavost. Setkali jsme se na klidném místě a já jsem mu položil několik otázek o jeho životě.

D: Dobrý den pane Siriusi Blacku, jmenuji se David Žůrek. Mohu vám dát pár otázek?

Sirius: Ano, moc rád vám budu odpovídat.

D: Proč jste utekl z domova?

Sirius: Protože to už nebyl domov. Vyrůstal jsem v rodině, kde se uctívala čistota krve a nenávisť k ostatním. Já jsem tomu nikdy nevěřil. Každý den jsem poslouchal, jak jsou mudlové méněcenní. Věděl jsem, že je to špatně. Když mě v Bradavicích zařadili do Nebelvíru, měl jsem pocit, že jsem konečně našel své místo. Moji rodiče to ale považovali za zradu. Hádky byly čím dál horší. Jednoho dne jsem si uvědomil, že pokud tam zůstanu, ztratím sám sebe. A tak jsem odešel. Neměl jsem nic – jen přátele, kteří se stali mou skutečnou rodinou. Hlavně James Potter.

D: Jaké to bylo v Azkabanu?

Sirius: Azkaban je místo, kde pomalu přestáváš být člověkem. Mozkomorové ti berou všechny šťastné vzpomínky, až zůstane jen bolest, strach a prázdnota. Čas tam ztrácí smysl. Mnoho lidí tam zešílí nebo úplně ztratí naději. Mě držela při životě jediná věc – vědomí, že jsem nevinný. Ta myšlenka byla slabá, ale byla moje. Díky ní jsem nezapomněl, kdo jsem. Bez ní bych to nepřežil.

D: Co pro vás znamená Harry Potter?

Sirius: Harry je pro mě víc než jen kmotřenec. Je to poslední část mého nejlepšího přítele, která na světě zůstala. Když se na něj dívám, vidím Jamese, ale zároveň i někoho mnohem silnějšího. Chci tu pro něj být, chránit ho a pomoci mu, aby nemusel čelit světu sám, jako jsem musel já. Možná nejsem dokonalý, ale snažím se být alespoň někým, na koho se může spolehnout.

D: Čeho nejvíc litujete?

Sirius: Lituji času, který jsem ztratil. Let, která jsem strávil v Azkabanu, kdy jsem nemohl být se svými přáteli ani pomoci těm, na kterých mi záleželo. A taky některých rozhodnutí z mládí. Nebyli jsme vždycky spravedliví a někdy jsme ubližovali ostatním, aniž bychom si to uvědomovali. Kdybych mohl, některé věci bych udělal jinak.

D: Co pro vás znamená svoboda?

Sirius: Svoboda je pro mě všechno. Je to možnost rozhodovat se podle vlastního svědomí, být s lidmi, které mám rád, a žít bez strachu. Po Azkabanu si člověk uvědomí, jak je svoboda vzácná. Není to samozřejmost. Je to dar, o který můžeš kdykoliv přijít.

Na konci našeho rozhovoru jsem si uvědomil, že Sirius Black není jen uprchlý vězeň, ale především statečný a věrný člověk. Jeho život byl plný bolesti, ale i přátelství a odvahy.

Děkuji za odpovědi, pane Blacku.

David Žůrek, 6. C

Rozhovor s prvňáčky

1. Co ses ve škole zatím naučil(a) nejzajímavějšího?
2. Pamatuješ si, jaký byl tvůj první den ve škole? Co sis myslel(a)?
3. Co bys chtěl(a) naučit paní učitelku nebo pana učitele ty?
4. Máš ve třídě kamaráda nebo kamarádku? Co spolu nejraději děláte?
5. Kdybys měl(a) kouzelnou tabuli, co bys na ni nakreslil(a), aby to ožilo?
6. Kdybys mohl(a) vymyslet nový školní předmět, jak by se jmenoval a co byste v něm dělali?

Zuzana Světlíková, 1. A

1. Počítání.
2. Těšila jsem se.
3. Vyrobit žabičku z papíru.
4. Emma a Eli. Hrajeme si s kostkami.
5. Koníka.
6. Hodina mobilů. Hrál by se na mobilech.

Matyáš Zikmund, 1. A

1. Psaní, vyrábění.
2. Překvapivé - nadšený i nervózní.
3. Římská čísla.
4. Kámoše Jáchyma a Alici. Hrajeme si a děláme páku.
5. Psa s křídly a ocasem.
6. Hodina her. Hrát s tablety hry.

Carmen Moraga Delgado, 1. B

1. Číst a počítat do dvaceti.
2. Hodně nervózní.
3. Hrát domino.
4. Kamarádku Sáru, tančíme spolu.
5. Lenochoda a králíčky.
6. Chodit ven a pozorovat přírodu.

Ondřej Markovič, 1. B

1. Matematika.
2. Těžké, ale zvládl jsem to.
3. Nějaký trik.
4. Ano, mám tam hodně kamarádů.
Hrajeme si s auty.
5. Papouška.
6. Malování pastelkami.

1. Co ses ve škole zatím naučil(a) nejzajímavějšího?
2. Pamatuješ si, jaký byl tvůj první den ve škole? Co sis myslel(a)?
3. Co bys chtěl(a) naučit paní učitelku nebo pana učitele ty?
4. Máš ve třídě kamaráda nebo kamarádku? Co spolu nejraději děláte?
5. Kdybys měl(a) kouzelnou tabuli, co bys na ni nakreslil(a), aby to ožilo?
6. Kdybys mohl(a) vymyslet nový školní předmět, jak by se jmenoval a co byste v něm dělali?

1. Co ses ve škole zatím naučil(a) nejzajímavějšího?
2. Pamatuješ si, jaký byl tvůj první den ve škole? Co sis myslel(a)?
3. Co bys chtěl(a) naučit paní učitelku nebo pana učitele ty?
4. Máš ve třídě kamaráda nebo kamarádku? Co spolu nejraději děláte?
5. Kdybys měl(a) kouzelnou tabuli, co bys na ni nakreslil(a), aby to ožilo?
6. Kdybys mohl(a) vymyslet nový školní předmět, jak by se jmenoval a co byste v něm dělali?

Conor Girgle, 1. C

1. Psaní
2. Už si to nepamatuji
3. Na playstationu
4. S kamarádama blbosti
5. Aby byl celý svět v robloxu
6. Hrát roblox, výuka hraní robloxu

Ema Hornsteinerová, 1. C

1. Sčítat a odčítat
2. Nervózně
3. Karetní hry
4. S kamarádkama si hrajeme na chodbě
5. Jednorožce
6. Malování

PŘECHOD NA 2. STUPĚŇ

Rozhovor s pátáky

1. Jaký je tvůj oblíbený předmět ve škole a proč?
2. Kdybys mohl(a) na jeden den být ředitelem školy, co bys změnil(a)?
3. Co tě nejvíce baví dělat o přestávce?
4. Máš nějaký sen, čím bys chtěl(a) být, až vyrosteš?
5. Kdybys mohl(a) jet kamkoliv na výlet se svou třídou, kam by to bylo?
6. Kdyby do školy přišel mimozemšťan, co bys mu ukázal(a) jako první a proč?

1

Victoria Čečivová, 5.A

1. Tělocvik, protože ráda sportuji.
2. Jedna volná hodina.
3. Hraní s kamarádkami.
4. Psychoterapeutka.
5. Do Polska k moři.
6. Naší hezkou třídu.

2

Robin Novák, 5.A

1. Matematika, moc rád počítám.
2. Delší přestávky.
3. Běhat po chodbě.
4. Být policistou.
5. Jet do Chorvatska.
6. Posadil bych ho místo mě, aby se učil. 😊

3

Robert Langr, 5.B

1. Tělocvik, nemusíme se učit.
2. Čtyřikrát týdně tělocvik.
3. Skákat po lavicích.
4. Nevím.
5. Do Prahy.
6. Ať radši uteče pryč.

1. Jaký je tvůj oblíbený předmět ve škole a proč?
2. Kdybys mohl(a) na jeden den být ředitelem školy, co bys změnil(a)?
3. Co tě nejvíc baví dělat o přestávce?
4. Máš nějaký sen, čím bys chtěl(a) být, až vyrosteš?
5. Kdybys mohl(a) jet kamkoli na výlet se svou třídou, kam by to bylo?
6. Kdyby do školy přišel mimozemšťan, co bys mu ukázal(a) jako první a proč?

4

Sára Schillerová, 5.B

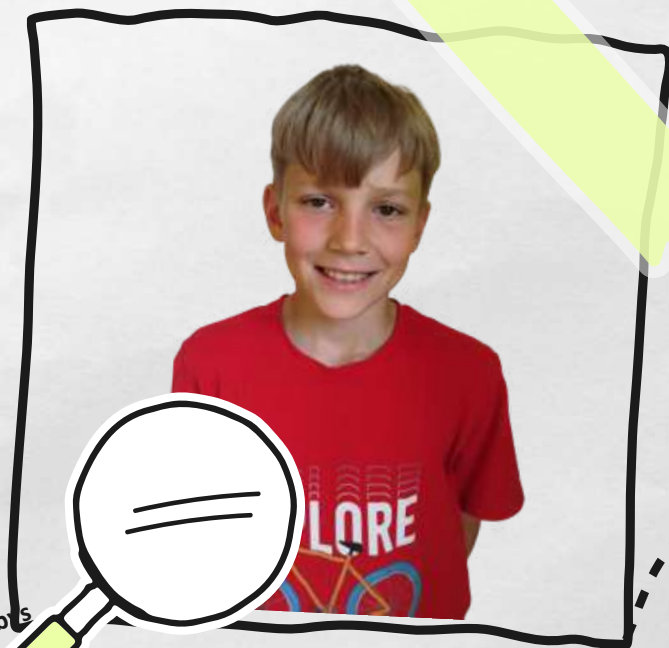
1. Tělocvik, protože se nemusíme učit.
2. Změnit školní obědy.
3. Běhat po třídě.
4. Ještě nevím.
5. K moři.
6. Ať uteče.

5

Matěj Knopp, 5.C

1. Vlastivěda, baví mě historie.
2. Chodilo by se do školy jenom dva dny.
3. Hrát s magnetem hokej.
4. Pilot.
5. Na přespávačku.
6. Učení, ať se může učit místo mě. 😊

1. Jaký je tvůj oblíbený předmět ve škole a proč?
2. Kdybys mohl(a) na jeden den být ředitelem školy, co bys změnil(a)?
3. Co tě nejvíc baví dělat o přestávce?
4. Máš nějaký sen, čím bys chtěl(a) být, až vyrosteš?
5. Kdybys mohl(a) jet kamkoli na výlet se svou třídou, kam by to bylo?
6. Kdyby do školy přišel mimozemšťan, co bys mu ukázal(a) jako první a proč?

6

Renata Gontková, 5.C

1. Tělocvik, baví mě sport.
2. Chodit později do školy.
3. Povídat si s kamarádkami.
4. Tenistkou.
5. Na přespávačku.
6. Ať si sedne vedle mě a povídá si.

Loučíme se a děkujeme Vám!

Osobní vzkazy deváťáků učitelům 😊

Pro všechny učitele a především

pro pana učitele Šiguta

Chtěla bych poděkovat našemu třídnímu učiteli a všem učitelům za jejich trpělivost s námi.

Julie Šnytová 9. A

Pro všechny učitele a především pro

pana učitele Šiguta

Já bych chtěla poděkovat všem učitelům, a hlavně našemu třídnímu učiteli Adamu Šigutovi. Taky chci poděkovat naší třídě 9.A za super kolektiv.

Janča Minarčíková 9.A

Pro třídu 9. A

Děkuju vám za všechny společné roky, zážitky, podporu i trpělivost. Budu na tuto třídu rád vzpomínat a přeju vám hodně štěstí do budoucna.

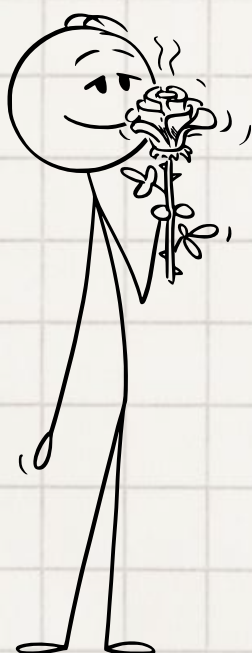
Adam Šigut 9. A

Pro paní učitelku Daňkovou a pana

učitele Šiguta

Chtěl bych poděkovat paní učitelce Daňkové za skvělé hodiny, a hlavně našemu panu třídnímu učiteli za to, že byl skvělý třídní učitel.

Michal Švihla 9. A

Pro třídu 9. A

Chtěl bych poděkovat naší celé třídě, ale především klukům za společné zážitky, nikdy nezapomenu na záchvaty smíchu a blbiny o přestávkách, díky patří také ale ostatním žákům 9. ročníku, nikdy na vás nezapomenu!

Honza Zajíček 9. A

Loučíme se a děkujeme Vám!

Osobní vzkazy deváťáků učitelům 😊

Pro všechny učitele

Děkujeme všem za pevné nervy
a trpělivost s našimi kecy.

Vanessa Pavičová, Sofie Klusová, 9. D

Pro všechny učitele a především pro pana učitele Kudělku

Moc děkujeme našemu skvělému
třídnímu učiteli, panu Martinu
Kudělkovi, že nás provedl druhým
stupněm. Byl tu s námi v dobrém
i ve zlém a podporoval nás, jak
nejvíc mohl. Poděkování patří i
ostatním učitelům, že s námi měli
tu trpělivost a snahu, i když jsme
častokrát neměli vhodné chování.

Eliška Karláková, 9. C

Pro třídu 9. D

Chtěla bych poděkovat všem mým
spolužákům za nezapomenutelné
vzpomínky a zážitky a za krásná
přátelství, která snad budou trvat
ještě dlouho.

Natálka Kociánová, 9. D

Pro pana učitele Kudělku

Moc děkuji za všechno, co jste
pro nás dělal, i když to s námi
nebylo lehké. Jsou 4 roky plné
nezapomenutelných zážitků. Vždy
jste tu pro nás byl a chránil nás.
Budete nám moc chybět. :(A děkuji
za všechno, co jste pro mě udělal,
a že jste mi ukázal správnou cestu,
kterou jít. :) Máme vás rádi. A všem
ostatním učitelům taky moc
děkujeme za trpělivost a pevné
nervy, co s námi museli mít. Máme
vás skoro všechny rádi, nic ve zlém
některé víc a některé míň, ale
všichni jste skvělí. :)

Leona Kardašová, 9. C

Pro paní učitelku Sigmundovou, Doubravskou a Daňkovou

Chtěla bych moc poděkovat všem
učitelům i žákům za krásné
vzpomínky a chvíle, ale vybrala
jsem tři speciální osoby na této
škole, kterým bych chtěla
poděkovat za skvělý férový přístup
a za to, jak se nám hodiny snaží
zpříjemnit a jsou tu vždy pro nás,
a to paní učitelce Sigmundové,
Doubravské a Daňkové. Děkuji.

Baruš Šindlerová, 9. D

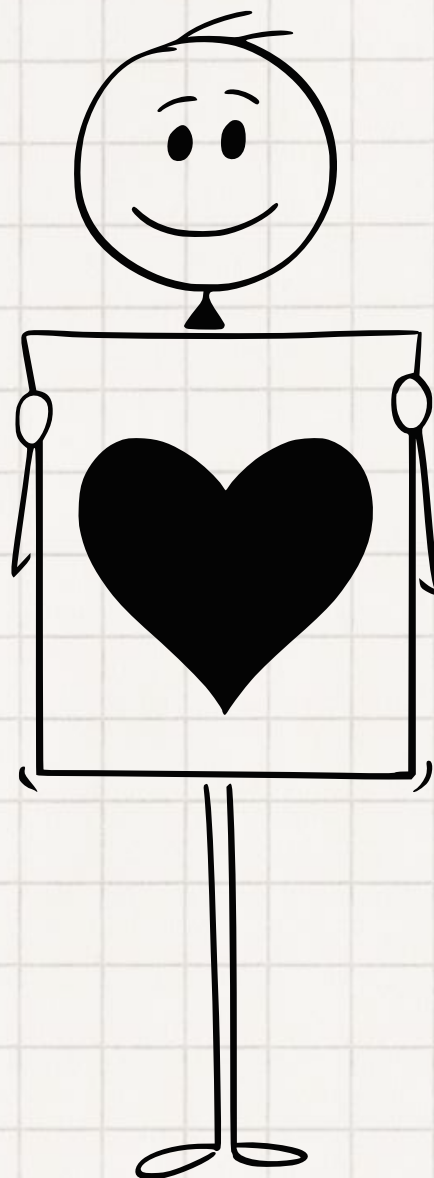
Loučíme se a děkujeme Vám!

Osobní vzkazy deváťáků učitelům 😊

**Pro přátelé a paní učitelku
Plucnarovou a pro pana učitele
Kudělkou**

Děkuji přátelům za skvělá léta.
Budete mi chybět. Devět let
povinné školní docházky je u konce.
Pamatuji si, jak každý z nás pronesl
větu "Nesnáším školu," ale teď nám
zbývá pár posledních týdnů a jsme
si vědomi, že nám to tady bude
chybět. Škola nám nedala jen
vědomosti- typu kolik se to rovná,
ale dala nám hlavně sebe,
kamarády na celý život, skvělé
vzpomínky, zábavu, ale také i
smutné chvíle, ale vždy jsme drželi
při sobě jako pravá třída. Takže
musím poděkovat paní učitelce
Plucnarové za to, že s námi někdy
musela mít nervy ze železa. Děkuji i
panu učiteli Kudělkovi za hodiny
plné smíchu. Ale nejvíc děkuji vám,
mým přátelům, za několik krásných
let. Budete mi chybět.

Hana Popelová 9. D

Pro třídu 9. D

Chtěla bych poděkovat všem mým
spolužákům za nezapomenutelné
vzpomínky a zážitky a za krásná
přátelství, která snad budou trvat
ještě dlouho.

Natálka Kociánová, 9. D

MŮJ HUDEBNÍ VZOR BILLIE EILISH

Lucie Mrkvová, 7. A

Mou oblíbenou zpěvačkou je Billie Eilish. Je známá po celém světě díky svému jedinečnému stylu hudby, zajímavému hlasu a originálním outfitům. Mezi její nejznámější písničky patří například *Bad Guy*, *Lovely* nebo *Happier Than Ever*.

Chtěla jsem jít na koncert Billie Eilish, ale nemohla jsem, protože pro rok 2026 zatím nejsou potvrzené žádné koncerty v České republice. Přesto bych ji jednou chtěla vidět naživo, protože její koncerty mají skvělou atmosféru a jsou velmi oblíbené.

Billie Eilish pochází z Ameriky a bydlí v Kalifornii. Hudbě se věnuje už od dětství a mnoho písní tvoří společně se svým bratrem Finneasem. Za svou kariéru získala mnoho ocenění, například ceny Grammy.

Billie Eilish je známá také tím, že otevřeně mluví o psychických problémech a snaží se podporovat mladé lidi, kteří mají podobné potíže. Nechodila do běžné školy, protože trpěla separační úzkostí. To je psychický stav, kdy má člověk velký strach z odloučení od blízkých osob.

Kromě hudby má Billie Eilish také vlastní parfémy a módní kolekce. Její parfémy stojí přibližně 987 Kč. Billie Eilish má blond vlasy, ale během své kariéry často měnila účesy i barvu vlasů.

Billie Eilish je pro mnoho lidí inspirací nejen svou hudbou, ale také tím, že se nebojí být sama sebou.

Co právě frčí na monitorech?

Po škole, po úkolech a někdy i o víkendu přichází čas na zábavu. Jaké hry právě baví žáky naší školy? Sedmáci si připravili několik tipů ze světa počítačových her – od stavění vlastních světů až po dobrodružné výpravy plné napětí.

R. E. P. O.

R. E. P. O. (2025) je hra, ve které hrajete za roboty v apokalyptickém světě plném monster. Vaším úkolem je sbírat různé předměty, za které získáváte peníze. Když dosáhnete stanovené kvóty, můžete se vrátit do modulu, který vás odveze do obchodu. Tam si můžete koupit vybavení a předměty, které vám usnadní další hraní. Poté se znovu vracíte do apokalyptického světa, kde jsou úkoly stále těžší a těžší.

Red Dead Redemption 2

Red Dead Redemption 2 (2018) je westernová hra odehrávající se v roce 1899. Hrajete za Arthura Morgana, člena gangu psanců. Ve hře jezdíte na koni, plníte různé mise a prožíváte život psance na Divokém západě. Příběh je rozdělen do šesti kapitol a dvou epilogů.

Minecraft

Minecraft (2011) je hra, ve které hrajete za postavu v nekonečném světě. Můžete zde vytvářet téměř cokoliv, co vás napadne. Hlavním cílem hry je porazit Ender draka. Během hraní můžete navštívit také další dimenze – The Nether a The End.

*Vojtěch Janovský, Jan Prorok, Antonín Oborný,
Václav Šigut, Eliáš Lazar, Matouš Nevclud
a Petr Šigut, 7. A*

Resident Evil 4 Remake

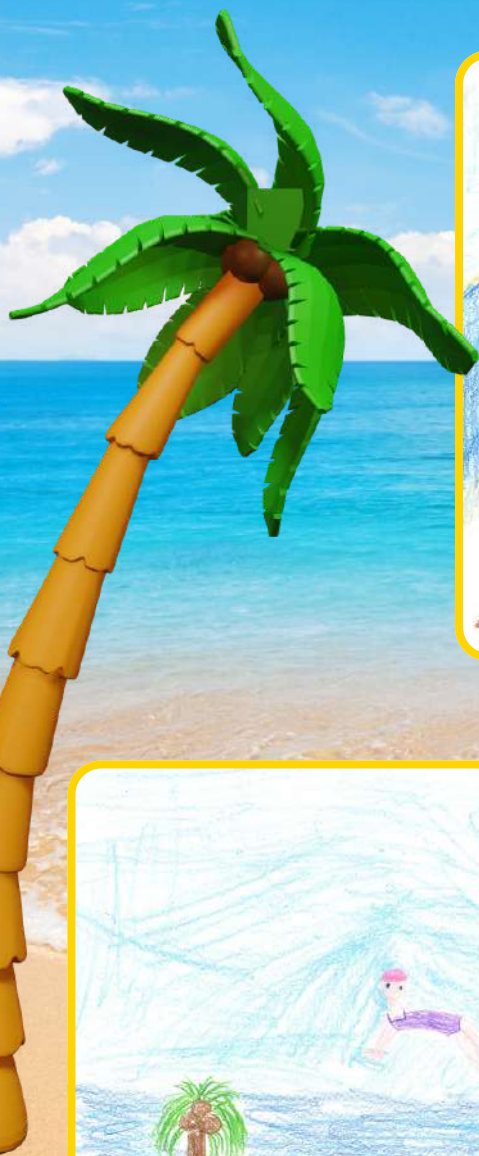

Resident Evil 4 Remake (2023) je akční hororová hra, ve které hrajete za agenta Leona S. Kennedyho. Ten je vyslán do Španělska, aby zachránil dceru prezidenta Ashley Grahamovou, kterou unesl kult Los Illuminados. Kult ovládá prastarý parazit jménem Las Plagas. Během záchrany Leon potká bývalého vědce společnosti Umbrella Corporation Luise Serru Navarra. Později Leon zjistí, že jak on, tak Ashley byli nakaženi stejným parazitem. Jeho úkolem je Ashley zachránit a zbavit oba parazita.

HURÁ NA PRÁZDNINY!

Prázdniny už klepou na dveře a děti z 2. B mají jasno, jak by je chtěly strávit. Na jejich obrázcích najdete moře, stanování, výlety i další letní dobrodružství. Přejeme všem krásné léto plné sluníčka, pohody a zážitků, na které budou ještě dlouho vzpomínat!

TAMTAM